

Voor iedere schuld een oplossing

Twintig jaar geleden begon ik te werken als schuldhulpverlener. Hoewel het vaker niet dan wel lukte om met de schuldeisers tot een oplossing te komen, was het altijd weer een bijzonder moment als er een geslaagde regeling tot stand kwam. Ik zie Carry, 'mijn eerste', nog zo voor me. De opluchting en blijdschap omdat er eindelijk weer perspectief was!

Onlangs las ik op NOS.nl het verhaal van Kimberley, een jonge alleenstaande moeder in de schuldsanering. Zij is verplicht om te werken zodat ze haar schulden kan aflossen; haar opleiding moet ze hiervoor opgeven. Maar een alleenstaande moeder met een laag inkomen kan vaak nauwelijks iets missen. Betaald werk of een opleiding maakt voor de uiteindelijke aflossing dan ook weinig verschil.

Ik ben als schuldhulpverlener gaan werken om mensen als Carry en Kimberley een stap op weg te helpen.

Om te zorgen dat ze de narigheid achter zich kunnen laten en hun kinderen weer oprechte aandacht kunnen geven, zonder schulden of schuldgevoel. In 2004 ben ik mijn eigen bedrijf voor Wsnp-bewindvoering gestart. Het uitgangspunt dat er voor iedereen een schone lei in het vooruitzicht is, paste beter bij mij. Niet dat het nooit misging, maar dan was de oorzaak tenminste duidelijk: iemand was vertrokken naar het buitenland, had geen info verstrekt, geld teruggekregen maar niet afgedragen of willens en wetens nieuwe schulden laten ontstaan. Dit zijn de uitzonderingen. Het merendeel haalt de eindstreep.

Sinds een wetwijziging in 2008 moeten mensen met schulden zelf bewijzen dat ze te goeder trouw zijn en klaar zijn voor een schuldsanering. Dit zegt veel over de mate waarin we mensen een nieuwe start gunnen. Ik hoor van schuldhulpverleners dat ze niet eens meer proberen een Wsnp-verzoek in te dienen. Omdat rechters steeds formeler worden, bij de toelating én tijdens de regeling. Juridisch misschien juist, maar funest voor iedereen die met torenhoge schulden blijft zitten.

En waar gaat het nu eigenlijk om, in de kern? Dat er voor mensen met schulden een oplossing is; een mogelijkheid om schoon schip te maken die recht doet aan de belangen van de schuldeisers én ervoor zorgt dat mensen zich kunnen herpakken. Schulden zijn niet alleen ontzettend duur, maar geven ook veel problemen en spanningen. We zien dat veel mensen van goede wil zijn, maar niet kunnen betalen omdat de problemen hen boven het hoofd zijn gegroeid. Laten we ons daar op focussen.

Gelukkig zie ik veel nieuwe initiatieven om mensen zo vroeg mogelijk zo goed mogelijk te helpen. Door naast hen te gaan staan, in plaats van met opgeheven vinger tegenover hen te gaan zitten. Ik pleit voor meer empathie in het wettelijke traject, minder bureaucratie in het minnelijke traject, meer eigen verantwoordelijkheid voor professionals en meer barmhartigheid bij rechters. Dan komt er een dag dat het onderscheid tussen het minnelijke en het wettelijke traject verdwijnt. En dat er voor iedereen met schulden een gepaste oplossing mogelijk is. ✿

Liselotte Maas, De Online Schuldencoach